

- 1) dyrektorowi, w szkole realizującej w ciągu tygodnia:
 - a) do 160 jednostek lekcyjnych 8 godzin,
 - b) od 161 do 240 jednostek lekcyjnych 10 godzin,
 - c) od 241 do 800 jednostek lekcyjnych 13 godzin,
 - d) ponad 800 jednostek lekcyjnych 15 godzin,
- 2) wicedyrektorowi szkoły, o której mowa w pkt 1 — odpowiednio o 4 godziny mniej od niżki ustalonej dla dyrektora,
- 3) kierownikowi filii szkoły, w filii realizującej w ciągu tygodnia:
 - a) do 120 jednostek lekcyjnych 4 godziny,
 - b) ponad 120 jednostek lekcyjnych 6 godzin,
- 4) kierownikowi sekcji:
 - a) liczącej od 6 do 12 nauczycieli 4 godziny,
 - b) liczącej ponad 12 nauczycieli 6 godzin.

2. Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły inne niż wymienione w zarządzeniu, ustala się rozmiar niżki — 3 godziny.

§ 3. Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko dyrektora szkoły, organ prowadzący szkołę może przydzielić godziny ponadwymiarowe w wymiarze nie przekraczającym 6 godzin tygodniowo, chyba że z planu nauczania wynika potrzeba przydzielenia większej ilości godzin.

§ 4. 1. Nauczyciela, któremu powierzono stanowisko kierownicze, można zwolnić z obowiązku realizacji zajęć, o których mowa w art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela, ze względu na wykonywanie prac zleconych przez organ sprawujący

nadzór pedagogiczny lub organ prowadzący szkołę za zgodą organu sprawującego nadzór pedagogiczny albo ze względu na szczególne warunki pracy w szkole.

2. Dyrektorowi szkoły zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela, na jego wniosek, organ prowadzący szkołę w porozumieniu z organem sprawującym nadzór pedagogiczny, określając jednocześnie czas trwania zwolnienia.

3. Nauczycielowi pełniącemu inne stanowisko kierownicze zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela na jego wniosek dyrektor szkoły za zgodą organu prowadzącego szkołę i w uzgodnieniu z organem sprawującym nadzór pedagogiczny, określając jednocześnie czas trwania zwolnienia.

§ 5. Nauczycielowi, któremu powierzono stanowisko dyrektora bursy, kierownika internatu, kierownika warsztatów szkolnych lub kierownika świetlicy, rozmiar niżki określają odpowiednie przepisy wydane przez Ministra Edukacji Narodowej.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 57 Ministra Kultury i Sztuki z dnia 15 grudnia 1982 r. w sprawie zasad tworzenia stanowisk kierowniczych oraz obowiązkowego tygodniowego wymiaru zajęć dydaktycznych nauczycieli, którym powierzono funkcje kierownicze w szkołach artystycznych i innych placówkach kształcenia artystycznego (Dz. Urz. MKiS Nr 7, poz. 54).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *Z. Podkański*

364

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 czerwca 1997 r.

w sprawie świadectw służby i opinii o służbie funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa dane, które należy podać w świadectwie służby oraz w wydawanej na wniosek funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej „funkcjonariuszem”, opinii o służbie funkcjonariusza, a także tryb wydawania i prostowania świadectw służby oraz odwoływania się od opinii o służbie.

§ 2. 1. W świadectwie służby zamieszcza się następujące informacje w przedmiocie stosunku służbowego funkcjonariusza, dotyczące:

1) okresu pełnienia służby,

- 2) zajmowanych stanowisk,
- 3) przyczyn zwolnienia ze służby albo okoliczności wygaśnięcia stosunku służbowego,
- 4) liczby dni urlopu wypoczynkowego wykorzystanego przez funkcjonariusza w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek służbowy funkcjonariusza,
- 5) wykorzystania płatnego urlopu dodatkowego,
- 6) okresu korzystania z urlopu bezpłatnego i podstawy prawnej jego udzielenia,
- 7) wykorzystanego urlopu wychowawczego,
- 8) wykorzystania w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek służbowy, zwolnienia od zajęć służbowych przewidzianego w art. 188 Kodeksu pracy,

9) danych, które są zamieszczane na żądanie funkcjonariusza, a w szczególności informacje o wysokości i składnikach uposażenia oraz uzyskanych kwalifikacjach.

2. Wzór świadectwa służby zawiera załącznik do zarządzenia.

§ 3. 1. Świadectwo służby wydaje się bezpośrednio funkcjonariuszowi albo osobie upoważnionej przez niego na piśmie — w dniu, w którym ustał stosunek służbowy.

2. Wydanie świadectwa służby nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się funkcjonariusza z jednostką organizacyjną, w której pełnił służbę.

3. Jeżeli wydanie świadectwa służby funkcjonariuszowi albo osobie przez niego upoważnionej nie jest możliwe, świadectwo przesyła się funkcjonariuszowi za pośrednictwem poczty albo doręcza się w inny sposób, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia ustania stosunku służbowego.

§ 4. 1. Opinia o służbie powinna zawierać dane związane z pełnieniem przez funkcjonariusza służby, a w szczególności określać:

- 1) kwalifikacje zawodowe funkcjonariusza,
- 2) zakres powierzonych zadań i czynności oraz sposób wywiązywania się z nich,
- 3) szczególne osiągnięcia w służbie oraz przyznane funkcjonariuszowi z tego tytułu nagrody i wyróżnienia,
- 4) fakty naruszania dyscypliny służbowej, za które funkcjonariusz został ukarany, jeżeli wymierzona kara nie została zatarta lub darowana,
- 5) przyczyny ustania stosunku służbowego.

2. Opinia o służbie powinna rzeczowo oceniać służbę funkcjonariusza i przedstawiać jego dorobek zawodowy.

3. Opinię sporządza się na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach osobowych funkcjonariusza oraz na podstawie oceny przebiegu służby. Przy sporządzaniu opinii o służbie należy uwzględnić oceny funkcjonariusza zawarte w okresowych opiniach służbowych.

4. Opinię o służbie wydaje się bezpośrednio funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby albo osobie przez niego upoważnionej na piśmie — w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

5. W zakresie doręczania funkcjonariuszowi opinii o służbie stosuje się odpowiednio przepisy § 3 ust. 2 i 3.

§ 5. Odwołanie od opinii o służbie do wyższego przełożonego następuje za pośrednictwem przełożonego, który wydał zaskarżoną opinię.

§ 6. W razie wygaśnięcia stosunku służbowego wskutek śmierci funkcjonariusza, sporządza się świadectwo służby i włącza je do akt osobowych zmarłego

funkcjonariusza. Wydanie świadectwa służby może nastąpić na wniosek członka rodziny zmarłego funkcjonariusza, a także innej osoby mającej w tym interes prawny.

§ 7. 1. Kopię świadectwa służby oraz opinii o służbie przechowuje się w aktach osobowych funkcjonariusza.

2. W uzasadnionych przypadkach odpis świadectwa służby wydaje się funkcjonariuszowi albo osobie, o której mowa w § 3 ust. 1 i w § 6.

§ 8. 1. Funkcjonariusz może w ciągu 7 dni od otrzymania świadectwa służby wystąpić z wnioskiem o jego sprostowanie.

2. Postanowienie o odmowie sprostowania świadectwa służby wydaje się w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wniosku i doręcza się zainteresowanemu. W razie uwzględnienia wniosku, wydaje się funkcjonariuszowi w tym terminie nowe świadectwo służby.

3. Na postanowienie o odmowie sprostowania świadectwa służby służy zażalenie do wyższego przełożonego, właściwego w sprawach osobowych, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

4. W razie uwzględnienia zażalenia przez wyższego przełożonego, właściwy przełożony jest obowiązany wydać funkcjonariuszowi nowe świadectwo służby, nie później niż w ciągu 3 dni od dnia wydania postanowienia w tej sprawie.

5. Jeżeli wyższy przełożony nie uwzględni zażalenia, o którym mowa w ust. 3, wydaje postanowienie, w którym utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie; na postanowienie to nie służy zażalenie.

6. W razie wydania funkcjonariuszowi nowego świadectwa służby, poprzednio wydane usuwa się z jego akt osobowych i poddaje zniszczeniu.

§ 9. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje prawo żądania naprawienia szkody wyrządzonej wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa służby. Przyznanie lub odmowa przyznania odszkodowania z tego tytułu następuje w formie decyzji administracyjnej.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości uposażenia za czas pozostawania bez pracy z tego powodu, nie dłuższy jednak niż 6 tygodni.

3. Decyzja o odszkodowaniu w związku z wydaniem niewłaściwego świadectwa służby stanowi podstawę do zmiany tego świadectwa.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kubicki*

Załącznik do zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 czerwca 1997 r. (poz. 364)

.....
(pieczęć nagłówkowa)

.....
(miejscowość i data)

.....
(znak sprawy)

ŚWIADECTWO SŁUŻBY

1. Stwierdza się, że
 (imię i nazwisko funkcjonariusza)
 imiona rodziców
 urodzony(a)
 (data i miejsce urodzenia)
 pełnił(a) służbę
 (nazwa jednostki organizacyjnej więziennictwa)
 w okresie od do
2. W okresie służby funkcjonariusz zajmował(a) stanowiska

 ostatnio stanowisko
3. Stosunek służbowy został rozwiązany — wygaś
 (tryb i podstawa rozwiązania — wygaśnięcia stosunku służbowego)

4. W okresie służby funkcjonariusz:
 - 1) wykorzystał(a) urlop wypoczynkowy w wymiarze
 (liczba dni urlopu wypoczynkowego, wykorzystanego w roku kalendarzowym, w którym ustaje stosunek służbowy)
 - 2) wykorzystał(a) płatny urlop dodatkowy
 (liczba dni jak wyżej)
 - 3) korzystał(a) z urlopu bezpłatnego
 (okres trwania urlopu bezpłatnego i podstawa jego udzielenia)
 - 4) wykorzystał(a) urlop wychowawczy
 (okres wykorzystanego urlopu wychowawczego)
 - 5) wykorzystał(a) zwolnienie od zajęć służbowych przewidziane w art. 188 Kodeksu pracy
 (liczba dni urlopu wykorzystanego w roku ustania stosunku służbowego)
5. Informacje uzupełniające

.....
(pieczęć i podpis przełożonego)

Pouczenie

W terminie 7 dni od otrzymania świadectwa służby może Pan(i) wystąpić do przełożonego o sprostowanie świadectwa służby.

SPOSÓB WYPEŁNIANIA ŚWIADECTWA SŁUŻBY

1. W ust. 3 wskazuje się podstawę prawną rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku służbowego, określoną w ustawie z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153).
2. W ust. 5 zamieszcza się na żądanie funkcjonariusza informacje o wysokości i składnikach uposażenia oraz o uzyskanych kwalifikacjach, a także informacje o pełnieniu przez funkcjonariusza służby uprawniającej do płatnego urlopu dodatkowego.

365

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 16 czerwca 1997 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów do celów służbowych.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297, z 1984 r. Nr 53, poz. 272, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1991 r. Nr 75, poz. 332) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 9 maja 1989 r. w sprawie używania samochodów osobowych, motocykli i motorowerów do celów służbowych (Monitor Polski Nr 16, poz. 117 i Nr 35, poz. 279) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Jednostki organizacyjne pokrywają koszty używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów stanowiących własność pracowników tych jednostek według stawek za jeden kilometr przebiegu, które wynoszą:

1) dla samochodu osobowego:

a) o pojemności skokowej silnika do 900 cm³ — 0,3340 zł,

b) o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ — 0,5354 zł,

2) dla motocykla — 0,1474 zł,

3) dla motoroweru — 0,0884 zł.

2. Począwszy od 1998 r. stawki za jeden kilometr przebiegu będą podlegały zmianom w stopniu odpowiadającym kwartalnemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, licząc od następnego miesiąca po miesiącu, w którym wskaźnik ten został ogłoszony przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1997 r.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:

B. Liberadzki

366

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 17 czerwca 1997 r.

w sprawie ustalenia wzorów, stopu, próby i masy (wagi) monet nominalnej wartości 2 zł, 10 zł i 100 zł oraz terminu wprowadzenia ich do obiegu.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 360, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 80, poz. 369, Nr 121, poz. 591 i Nr 136,